

Աերջին մի բանի
սարվա
ընթացքում
մամուլում շատ է գրվել
եւ խոսվել համեստես
88-ից սկիզբ առած
շարժման մասին,
զնահատականներ
ուղիղ: Սակայն ներկա
հոդվածը, հակառակ
իր «Անդրադարձ
անցյալին»
ենթավերնագրին,
ավելի շուրջ ուղղված է
վաղվաճ, հիմք
ունենալով այսօր իսկ
խմբութիւնը, գուցե դեռևս
անձեւ միտումները:

Ուղիսագի ճյւս ընբռնենք Հայաստանում քաղաքական դայլարին մասնակցող ուժերի ներկայիս իրավիճակը, անհրաժեշտ է ընդգրկուն հայաց գցել 1988-1992 թթ. իրադարձությունների ընթացքի և նրանց զարգացման ներկա միտումի վրա: Այսօր արդեն կասկածի տեղին չի տալիս այն փաստը, որ 1988 թ. փետրվարին սկիզբ առած շարժումը և նրա դեկավարումը խիստ տարերայինն սիրողական ընույթ էին կրուն, մեր ժողովրդի ազգային-քաղաքական մտքի կողմից նախաղատասված, զիտակական գործողություն չեւ եւ, ինչդեռ հատուկ է Արեւելին, ազգային խնդիրների (այլ ժողովուրդների մոտ դա կարող է լինել կրնական խնդիր) դրույթ ներք միավորել եւ բազմաւեր և տարբեր նորագուն հետաղնդող հասարակական հոսանքներու:

Σωτέρινας μόνος Ιουτικήτης ήταν
καιρού της ηδύ ποληφώνα συγχωλι-
κών ρητορής φετικών ποιητών της, οτι
οι ίδιοι Κοινωνίης αριστούς είναι ημετέρης
ημεράς διατάξεις φιλοφιλοτε-
ργιαντών. Αγαπηθέντες θεοφιλοτεργιού-
της (αντανακλαστικής ιδέας ιεραρχίας),
όπου οι Κοινωνίες θεοφιλοτεργιού-
της φιλοτεργιαντών συναντούνται στην
αρχή της ιεραρχίας, οι άνθρωποι
από την οποία προέρχονται οι ιεραρχίες
της Εκκλησίας, οι οποίες στην περιοχή
της Ελλάδας έχουν την ονομασία της Ελληνικής
Εκκλησίας. Οι ιεραρχίες της Ελληνικής
Εκκλησίας είναι οι ίδιες με τις ιεραρχίες
της Εκκλησίας της Ελλάδας, οι οποίες
προέρχονται από την ίδια πηγή, την ιεραρχία
της Ελληνικής Εκκλησίας.

Սա է առանցքային դասձառը, որ իշխանության փոփոխությունից հետո հրադարակի իմբնական զանգվածն իր առաքելությունը կատարված հաճարեց (ավելի ընդունված է ասել, որ նա հոգնեց), արդեն իսկ երկրորդական դյան մնված ազգային խնդրի հանգուցալուծնար տամադրելով իր կարողությունների ու ներուժի անեան փերանները։ Հայաստանում հասարակության իրական մասնաւունը տեսի է ունեցել ոչ երեկ եւ ոչ էլ վերջին երկու տարվա ընթացքում, այլ հենց փետրվարյան ցոյցերի առաջին օրերին, երբ հրադարակում հավաքվածների զերակեռող մասի հաճար առաջնայինը փոփոխություններն էին հանրադրության ներսում, իսկ շատ ավելի

նուր, քայլ կայտն հատվածի կողմից շարժումն ընկալվում է ոսլիքի խմասով, իրեն դայլքար ազգային խնդրի հանգուցալուման համար։ Այն, որ այս երկուսի շահերը երկար ժամանակի ընթացքում (մինչև հեղափոխության հառաջանակը) հաճախ զուգաղլութում էին, եւ որ առաջինը արդյունավետուն տահագործում էր երկուրդի մղումները, օրինակիվ էին եւ այդ փուլում հեղափոխական ընտրախավի կողմից գործողությունների տակտիկայի ընտրության մեծ արվեստի վկայությունն են։

Իրավիճակն արմատաղես փոխվեց. երբ հեղափոխության հաղթանակից հետո ազգային խնդրին առաջնայնուրյունը տվող հատկածը գլուխակցեց, թե ազգային խնդրում ինչ անվերականների գոհարերությունների եւ ուղղակի վնասների

կաղոված չեր ժողովրդի առօյայի
օրեցօր ավելի արնածոր դարձու
ազգային խնդրի եւ ընդհանրադիմ
եջապատող իրողությունների հետ
Զանգվածային գիտակցության մեջ
դեւականության կառուցման գա-
ղափարն սկսեց ընկալվել իրեւ
մի ամենակուլ հրեւ, որը ըռափի-
լի ոչինչ շտառով հանդերձ անվեր-
ջանալի զոհաբերություններ էր
ոյահանջում, ազգային խնդրում
հետեւղական զիջողականությու-
նից մինչեւ կենցաղային դարձու-
նակ ոյահանջունենքներից հրաժա-
րումը: Մի խոստով, երբ ըուրց բո-
լորն ամեն ինչ բայխայվում եւ փո-
շիանում է, երբ ամենաստվորական
խնդիրներն անզամ անլուծելի են
դառնում, սովորական մարդու հա-
մար դժվար է ոյատկնացնել, առա-
վել եւս հավատալ, թե ինքը մաս-
նակցում է կառուցողական ինչ-որ

իւսանության կարգավիճակին հաղբանակած հեղափոխության ընթախավը կանգնեց այն դարձնաւության առջև, որ իր ուժեցից վեր է ժանգի դատասվածք եւ եւ համադատասխան կարողություններ չունեց. իսկ իւսանությունը եւ համադատասխանարարաւության առջև կիսել չեւ ուզում ստեղծագործ կառուցղական աշխատանք տանելու միանգամից երեք ուղղություններով՝ արմատական վերափոխություններ իրականացնել հանրապետությունում, հանգուցալութել Լեռնային Դարարադի հիմնահարցը. ներկայացնել եւ դաշտանել դատմական անցյալից ժառանգած խնդիրները. Ուստի հանկարծական դատասխանաւության սրեսի ազդեցության տակ հայտնված նոր իւսանությունը նախոնքեզ ամեն

Եւ բարոյականության տեղական անձնական շափանիւներով։
Փասորին դեսուրյունը գոյություն ունի ինքն իրեն, առանց երկրի, իսկ երկիրը նույն կերպով գլուխը ոյահում է դեսուրյունից անկախ։ Եթե մինչեւ այժմ այս իրավիճակը կարծես թե բավարարում է բոլորին, կամ հիմնական զանգվածին՝ դեսական աղարանի աշխատանքի առջևունից ոչ ոք ակնկալիք չունի, ուստի ոչ ոք ոչինչ չի ոյահանջում, եւ ճան հանգիս շարունակում է ինքնանդատակ աշխատել, տեղական իշխանություններն ու տնտեսական կառույցները հազենում են դեսական իշխանության բացակայությամբ ընծեռնված անսահմանափակ ազատուրյունից, առանձին բաղադրիչները սեփական բնագրներին տրված ազատ ինքնադրտերման բավականությունն են՝ վայելում, առաջ կամաց կամաց բայց հետևողականութեն, բոլոր օդակներում եւ ասիճնաններում հասունանում է ուժեղ եւ ունեւ բանի ընդունակ դեսուրյան առկայության դահնաջը։ Ակնհայտ է դասնում, որ համարած աղակենտրոնացման եւ տարանցաման ընթացքը հարվածում է բոլորի շահերին եւ սղանում է հասարակության զուրյանն իսկ։

Այսովուզ, երկու հիմնական տարրածերն են, որ դայնանագործությունը են ներքաղաքական դայնարը և անխոսափելի փոփոխությունները հանրապետությունում։ Առաջինը, դա միև ու արյուն չտացած եւ ըռափելի արդյունք չտացած է դեսականության կառուցման զաղափարի մեջ հուսախարված զանգվածի աստիճանային վերադարձն է վանզգավոր, բայց և ամենօրյա ըռափելի ու հոգեհարազատ ազգային խնդիրն, երկրորդը ուժեղ է գործնական օժանդակության ընդունակ իշխանության դահանջն է, որ հասունանում է բոլոր մակարդակներում, անհատից մինչև իշխանության աղարաքը։ Պարզ ձևով ասած, սա հասարակության ներսում հասունացող ավտորիտետը իշխանության դահանջարկն է, ազգայնականության վերածնորդի նոր ալիքի զաղափարի ներքո։

Ըստի որ հանրադիտուրյունուն
այսօր ամենակազմակերպված ու-
ժը ոչ թե կուսակցություններն են
կամ ժողովուրդը, այլ դեսական
աղյատացը, ինքնակառավարման
իր մեխանիզմներով (այդ բվում
նաև վերահսկողությունը շահու-
րաբեր տնտեսական օղակների
նկատմամբ), համադատասխան
լծակներով, բարգչուրյան միջոց-
ներով, ոսիլկանուրյամբ ու զին-
ված ջոկատներով, եւ բանի որ
ստեղծված իրավիճակն ու ակնկա-
լիվիք փոփոխուրյունները սղան-
ում են նախ եւ առաջ աղյատ-
ահն, որո կողմից վերահսկվող տն-
տեսական օղակների իշխանությու-
նը, դիրքին եւ արտնուրյուններին,
աղյա նա է, որ առանցքային դեր
է խաղալու ներքաղաքական դայ-
խում եւ ձգտելով կանխի ներթ-
վից հասունացող ընդվզումը, են-
քարկվելով արտաքին ուժերի դա-
հանցներին, փորձելու է կանխա-
ռութեան երացածարարանների առ-

փոսով լրադառնորյունների զարգացումը և ի հրականացնել իշխանության փոփոխություն։ Սա, բնականարար, ժամանակի մեջ տեղափորվող ընթացք է, որի ամրողական սղառնալիքն այսօր գերեք անըմբռնելի է, ինչը խիստ դժվարացնում է այն կանխարգելելու հնարավորությունը։ ■

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵԿԱՆ ՈՒԺԵՐԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹՅԱԳԻՐԸ

Անդրադարձ անցյալին

—ՏԻԳՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ—

«Հայաստան-Սիցիլիա Արեւելք»
Վերլուծական կենտրոն

առ ապայիս խալիսար սատեցնան հանար. Թե ինչո՞ւ դեսկանուրյան կառուցնան իդեալը շարողացավ կատարել երկու բեվեռների հաւեցնան իր առամելությունը, այլ ժամանակի ընթացքում, ինչո՞ւ և հեղափոխուրյան գաղափարը, հակակէին դարձավ ազգային խնդիրների հանգուցալուծնանը, դեսէ է վանտել դեսկանուրյան կառուցնան նոյատակ-իդեալի ծեսավորնան ընթացքի և դրաբանացների մեջ:

Նախ, հեղափոխության, ազգային խնդրի եւ ղետականության կառուցման զաղափարները այդեմք էլ շմիավորվեցին մեկ ընդհանուր համակարգի մեջ, այլ. ընդհակառակը, հաճախ հակադրվում էին միմյանց. հիմնականում իշխանությունների այս կամ այն անտրամարածական բայլն արդարացնելու նողատակով: Երկրորդ, ոչնչով չարդարացված փորձ արվեց ղետականության կառուցումը ներկայացնելու իրեն ամեն ինչից վեր կանգնած մի վերացական զաղափար. որն իր արքաները

ընթացքի, որտան է որ նրան փո-
ծում են համզել դրանում: Եռուու-
թի սրան ածանցվում են առաջի-
երկուուր, ոյետականության կառուց
ման նոյատակ-իդեալի առաջա-
դրումը ազգային մտավոր ընտրա-
խավի կողմից նախաղատաւաս-
ված գործողությունների եւ իրակա-
նանայի կոնկրետ նոյատակների հս-
տակ ծրագր չէր, այլ հաղճեղ-
տակի կական նոյատակներով բա-
ղադական խաղասեղանին նետված
հերթական մի զաղափար, որը
հնարավորություն էր տալիս առժա-
մանակ ծերգազատվել արմատա-
կան խնդիրներից եւ խոսանավել-
ի հաղթանակած հեղափոխության
ու ազգային խնդրի արմատավել-
միմյանց հակասող դահանջների
միջև: Ան ըն ինչու նախնական
վոլում դեռականության կառուց
ման զաղափարն իսկապես առաջ-
նային ընդունած ժողովրդի մի-
զայի հատվածը անխուսափելիս
րեն վերադառնում է ավելի իրա-
կան ու տուափելի ազգային խնդի-
րին, եւ այս վերադարձը Հայաստա-
նում ակնկալելիք ներքաղաքական
վոլուխությունների հիմքն է դար-
նալու:

Այն, որ հնգամյա շարժման ընթացքում հեղափոխության, դեսականության և ազգային խնդիրները այսուհետ կոչ ծննդության հակառակվեցին միմյանց մեր բաղաբական մասի բոլորության և արմատական փոփոխություններին դատարաս չինելու ցավալի արտահայտությունն է: Մենք արդեն հողանցիկ անդրադարձել ենք համեստահաս դատասխանատվության ծանրությանը չնախադատասված մարդու (մարդկանց խմբի) ստեսային իրավիճակով դայմանավորված համարժեք դրսեարմանը, որի հիմքում ընկած է «ընթացիկ դաիի գոյացեաման սկզբունքը», ինչը, ըստ հոգեբան Շտրուսի, մարդու լիակատար հրաժարումն է կյանքում որեւէ ուղղվածությունից, այսինքն վարդու գործելակերտը, որը չի կառավարվում ոչ անցյալի վրա հիմնվելով եւ ոչ էլ նողատակամնվածությամբ դեռջի առագան, այլ կատաված է «մահու» արտադանական (դատամական ընթացից դուրս) իրականության հետ: Հանրադեմուրունում խորհրդային համակարգի հիմքերը բանդող, ոչնչի համար դատասխանատվություն չկրող ընդդիմությունից անցնելով կառուցնական աշխատանք դահանջող եւ դատասխանատվության ենթակա

Ծաղարգ ճանաղարիկ՝ առավել
չափով նվազագույնին հասցնել է
նեղացնել այն խնդիրների ցըս
նակը, որի համար ինքը կարող
եւ ուզում է դատախանատու լի
նել, մնացյալը իրեւ խանգարու
ավելորդ թես սարանջանել իրենից
միջոցների մեջ խորականորյուն
շղնելով:

Առաջին բայլով իշխանությունը բր բորբագից իր ուսերից դասմական անցյալի բերք եւկորդ բայլով ձգտում էր հնարավորին շափով շեղուացնել դարաքաղյակությունի ազդեցությունն իր վրա եւ համադատասխանաբար իր դասախսանատվությունը նրա նկատմամբ, իսկ իրեւ գերխանդիր, որի ուղրում էր իր աշխատանքները եւ որի համար իրեւ թե լիարժեք դասախսանատվություն էր կրում, ներկայացրեց դեսականության կառուցման գաղափարը: Քաղաքական ընտրության այս ոսկին զույգեւ ի հաջողություն բերեց իշխանություններին, եթե հարցերի հանգուցալու մասն դառցած էր այս դասախսանատվությունը: Նոր իշխանությունը ծառացած խնդիրների հանգուցալու մասն դասախսանատվությունը բր բոլոր հնարավոր միջոցներով քարդում էր ստորին օդակեների վրա, որոնք լինեն հերթին այն իշխանությունների միջնչեւ վերջ, այսինքն առանձին մարդու մակարդակին: Տարանջատման ընթացքը դուրս եկավ նրա հեղինակների վերահսկողությունից եւ ընդգրկեց կյանքի բոլոր ոլորտները, սահմաններում դաշտանության կազմակերպութիւն մինչեւ սոցիալական ոլորտի խնդիրները:

Պետությունը միայն հալսում ծեռվ կազմակերպչական աշխատանքի և միջամտության փորձեր Եծեռնարկում առավել տուր բնույթ սացող, ճգնաժամային խնդիրներում, որն իհարկե չի կարող կանխել արագոնքաց փլուզումը: Ոչ աղեքի գոտին, ոչ սահմանամերձ երջանները, ոչ հանրադեմուրյան և նեխուրյունը կամ շարժային բադաքացին չեն կարող իրենց առջեւ ծառացած քարդ խնդիրներում ակնկալել ոլեսության հնարավոր աջակցությունը, քացառությանը առանձին, ավելի շուրջ ցուցադրական բայելի: Յուրաքանչյուրն ինքնէ և տեսնում իր զիսի ճարդը, իր միջոցներով, հնարավորության իր սահմաններում, օրինականության

Ուկրաինան դիմել է ՍԱԿ-ի ԱԳ-
ՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԽՈՐՀԵՂԻՆ ԽՈԼՏԵՄՈՒՔԵՐԻ
10-ԻՆ Սարաւելոյս դատահած դեղլի
հետանջնության համար միջոցներ ծեռ
առնելու խնդրանելով, որի հետեւանելով
գոհվել է ՍԱԿ-ի խաղաղադարձ ուժերի
կազմում գՏՆՎՈՂ մեկ ուկրաինացի
զինվոր, երեք վիրավորվել են: Այդ օ-
ր ՍԱԿ-ի աարբեանանով գրահանե-
թենան դայթել է ականի վրա:

